

[NATAMOWAĆ *vb pf*

inf nat(a)mować.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Zatrzymać przepływ wody przez odpowiednie zabezpieczenie brzegu [co czym]: który brzeg [rzeki] obiecali ciężkowanie według potrzeby naprawić i chrostem natamować, jako skoro wody opadną.

LustrDróg 39.

Formacje współrdzenne cf TAMOWAĆ.

FP